

norske Udkasts Betænkøligheder, formentlig vil vise sig at give saavel Aktietegnere som Trediemand al fornøden Garanti, jfr. nærmere nedenfor ved Kapitel I.

Ogsaa i Kapitlet om Selskabsmyndighederne afviger nærværende Forslag betydelig fra det norske Udkast. Hvad der paa dette Punkt har været det bestemmende for os, er især Hensynet til at gøre saa ringe Skaar som muligt i den efter vore Aktieselskabers Statutter hidtil almindelige Ordning, der synes i det hele at have virket tilfredsstillende og navnlig at have fyldestgjort en i vore særlige Forhold begrundet Trang til at tillægge Bestyrelsen en videregaaende Myndighed og Virksomhed, end Tilfældet er i de fleste fremmede Lovgivninger.

Ligeledes ved Anordningen af de for en Aktielovgivning nødvendige særlige Straffebestemmelser vil det findes, at nærværende Forslag følger et fra det norske Udkast væsentlig afvigende System, idet vi under Hensyn til den almindelige borgerlige Straffelovs naturlige Virksomhedsomraade have fundet det rettest i betydeligt Omfang at lade dennes enkelte Bestemmelser og almindelige Principper danne Grundlaget for den foreslaaede Ordning. Foruden Indførelsen af de særlige Straffebestemmelser, som Gennemførelsen af den ved Lovudkastet skabte Ordning imidlertid nødvendiggør, kan som en Ejendommelighed ved Udkastets Straffebestemmelser navnlig anføres Reglen i § 90 om, at Bøder, som idømmes i Henhold til denne Lov, skulle være Genstand for Tvangsinddrivelse og kun i det Omfang, hvori denne ikke fører til noget Resultat, blive at omsætte til en i Dommen fastsat passende Straf af simpelt Fængsel. I øvrigt foreskriver Udkastet udtrykkelig, at den almindelige borgerlige Straffelov, for saa vidt de i Udkastet omhandlede Forbrydelser eller Former for Udførelsen af disse maatte rammes af dennes Bestemmelser, bliver at anvende, dog med den Tilføjelse, at der altid ved Siden af den derefter forskyldte Straf kan idømmes en Tillægsstraf efter den foreslaaede Lov af Bøder indtil 20,000 Kr. eller i visse Tilfælde indtil 10,000 Kr. Ved Fastsættelsen af Bødernes Størrelse er der taget Hensyn til de som Regel mere storstilede økonomiske Forhold, hvorunder Forbrydelser af denne Art ville blive forøvede.

Det bør her ogsaa fremhæves, at Forslaget i Modsætning til det norske Udkast og mange fremmede Lovgivninger har opstillet en Minimumsstørrelse for Aktieselskabers Kapitalbasis, idet § 2, med en særlig motiveret og begrænset Undtagelse, bestemmer, at Aktiekapitalens Størrelse mindst skal være 50,000 Kr., hvoraf, bortset fra Forsikringsselskaber, ifølge § 15 mindst 25 pCt. skulle være indbetalte, inden Selskabet træder i Virksomhed. Den ledende Betragtning derved har navnlig været den, at der ikke findes Grund til at indrømme den i Forhold til vor Rets almindelige Regler eksceptionelle Begunstigelse, som Fritagelse for personlig Hæftelse er, i andre Tilfælde end dem, hvor Virksomhedens Art i sig selv enten er saa betydelig eller forbunden med en saa omfattende Risiko, at dette let vil kunne være en Hindring for, at den optages af Enkeltmand. Men ved Siden deraf har der ogsaa derved gjort sig et lignende Hensyn gældende som det, der har ført til at fastslaa et Minimum for den enkelte Akties Størrelse, nemlig Hensynet til at beskytte den lille Kapitalist mod Fristelsen til ved Udsigten til et højere Udbytte end den almindelige Rente at anbringe Penge i mindre solide Foretagender. Selskaber uden personlig Hæftelse have, ogsaa naar de undergives en Lovordning som den her foreslaaede, i Almindelighed ikke nogen stor Udsigt til at kunne bære sig i Længden, naar de ikke hvile paa en nogenlunde bred Kapitalbasis. Disse Betragtninger kunde i og for sig motivere Fastsættelsen af en endog betydelig højere Minimumsgrænse for Aktiekapitalens Størrelse,